

DAGBOK FÖR ALLA MINA FANS
GREGS DAGBÖCKER:

Gregs bravader	*Värre än vanligt*	*Inget flyt*
Rodrick regerar	*Det långa loppet*	*Med i matchen*
Ett hopplöst fall	*Helt ute*	*Fullt ös*
Usla utsikter	*Satsa allt*	*Hjärnsläpp*
Den bistra sanningen	*Fly fältet*	*Hett om öronen*
Mannys manöver	*På hal is*	*Partypajaren*
Femte hjulet	*På ny kula*	

ANDRA BÖCKER OM OCH MED GREG:

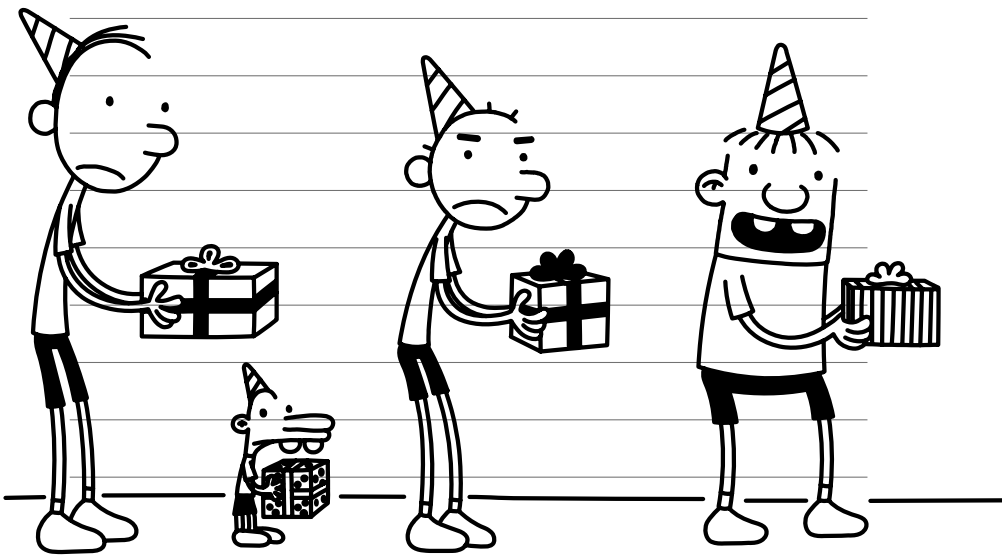
Gör det själv-bok

Filmdagbok för alla mina fans: Så blev Det långa loppet film

Dagbok för alla superschyssta: Rowley Jeffersons loggbok

Rowley Jeffersons superschyssta äventyr

Rowley Jeffersons superschyssta spökhistorier

DAGBOK

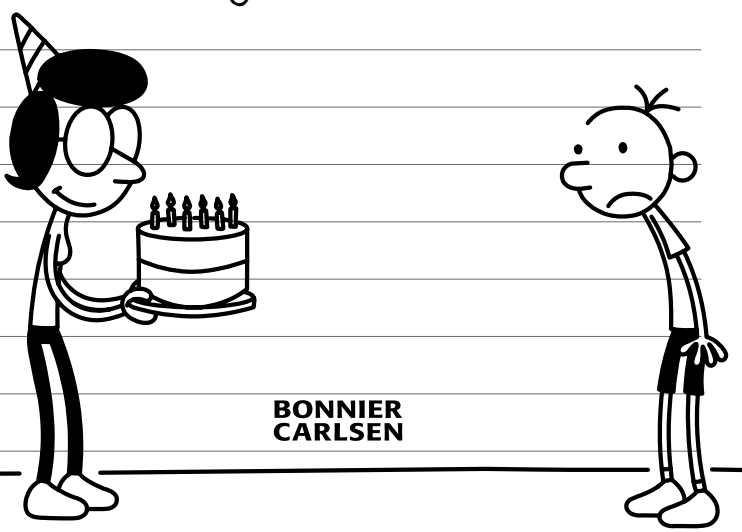
för

alla mina fans

PARTYPAJAREN

av Jeff Kinney

Översättning av Johan Andreasson

BONNIER
CARLSEN

Mer om Greg och hans *Dagbok för alla mina fans* på engelska:
Nyheter: **www.wimpykid.com**

Wimpy Kid text and illustrations copyright © 2025 Wimpy Kid, Inc.
DIARY OF A WIMPY KID®, WIMPY KID™, and the Greg Heffley design™
are trademarks of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

Book design: Jeff Kinney
Cover design: Jeff Kinney with Pamela Notarantonio and Lora Grisafi
Editor: Charles Kochman
First published in the English language in 2025
by Harry N. Abrams, Incorporated, New York
ORIGINAL ENGLISH TITLE: Diary of a Wimpy Kid: Partypooper
(All rights reserved in all countries by Harry N. Abrams, Inc.)
www.amuletbooks.com

Dagbok för alla mina fans: PARTYPAJAREN
Översättning till svenska: Johan Andreasson
Svensk sättning: Johan Andreasson
Utgiven på svenska av Bonnier Carlsen Bokförlag, Stockholm 2026
Box 3159, 103 63 Stockholm
info@bonniercarlsen.se
www.bonniercarlsen.se

ISBN 978-91-7981-299-7
Tryckt av ScandBook UAB, Litauen 2026
Tryckning 1

TILL JACK

JUNI

Tisdag

När man är barn måste man göra varje födelsedag till något speciellt. För innan man vet ordet av är man vuxen och festen är över.

Saken är den att under de tre, fyra första åren av ens liv är födelsedagen helt meningslös, eftersom man inte har en aning om vad som händer. Och sen har man bara några få gyllene år innan man börjar få hygienprodukter och skjortor i födelsedagspresent.

Faktum är att tiden snart kan vara ute för mig, så i år ska jag se till att bli firad med DUNDER och BRAK!

Tyvärr så vet jag inte hur jag ska få det att hända. Jag fyller år i helgen, och jag har inte ens bestämt mig för vilka jag ska bjuda eller var jag ska ha festen. Men det kan vänta, för det jag koncentrerar mig på just nu är vad jag ska ÖNSKA mig.

Varje år får man en enda chans att önska sig nåt som kan förändra hela ens liv. Men när det avgörande ögonblicket kommer, klarar man oftast inte pressen.

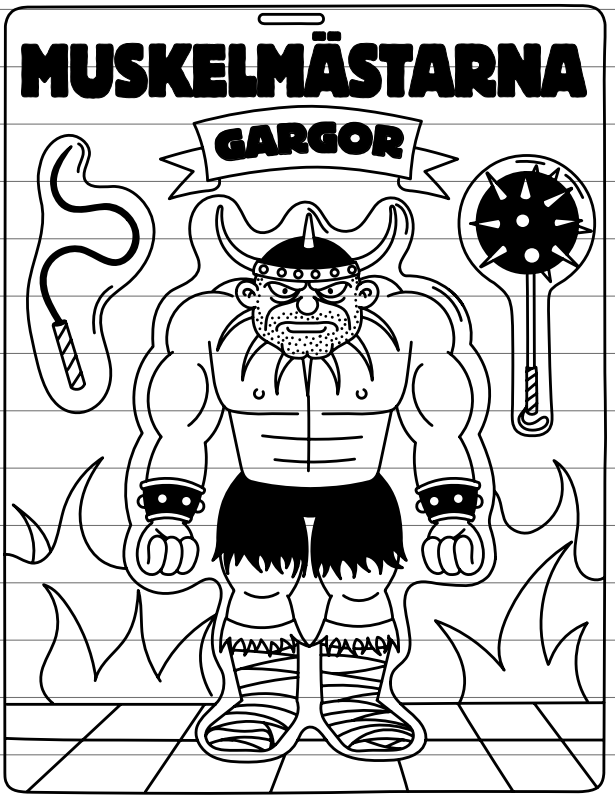

Jag brukar få panik och helt enkelt säga första bästa sak som dyker upp i huvudet.

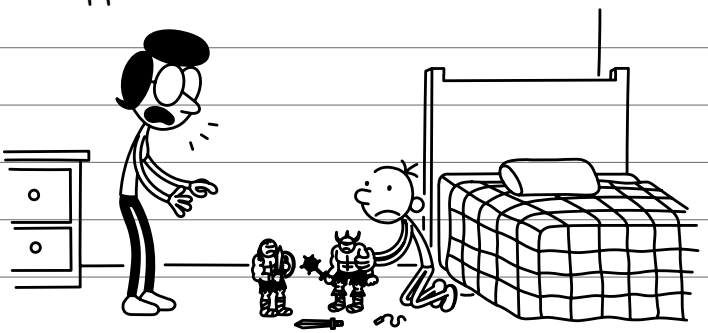

Jag har tänkt så det knakar för att komma på nåt riktigt bra att önska mig i år. Men hittills har jag kammat noll.

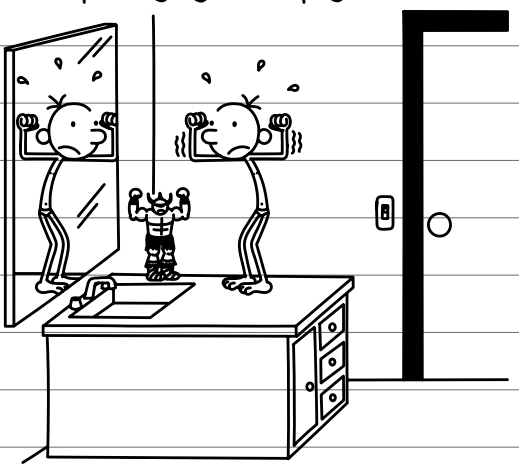
När jag var liten hade jag inget problem med att önska mig saker, eftersom det alltid fanns nån leksak som jag ville ha i födelsedagspresent. När jag fyllde sju så ville jag till exempel ha såna där actionfigurer som var enormt populära på den tiden.

Men mamma sa att hon inte gillade att jag lekte med actionfigurer som hade "orealistiska kroppstyper", därför att det får barn att bli missnöjda med sina egna kroppar.

Jag hade faktiskt aldrig känt mig missnöjd med min kropp förrän hon sa det. Men efter det började jag se annorlunda på mig själv i spegeln.

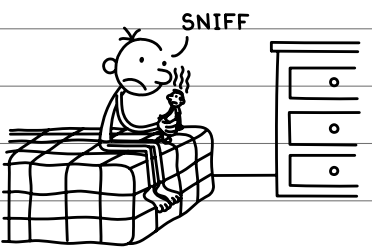

Så småningom slutade mamma köpa Muskelmästarna-gubbar till mig och gick över till actionfigurer från den pedagogiska leksaksaffären.

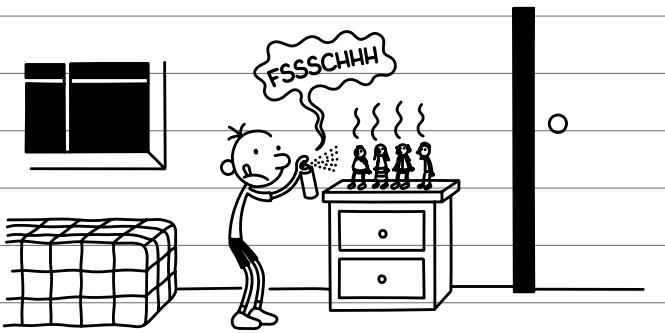
Mina nya actionfigurer hade förvisso mer realistiska kroppar, men de var inte hälften så roliga att leka med.

Om du frågar mig så var de där leksakerna lite FÖR realistiska. Om man inte tvättade dem rätt ofta, började de LUKTA ILLA. Och jag har tillräckligt stora problem med min EGEN hygien utan att dessutom behöva tänka på att tvätta mina leksaker.

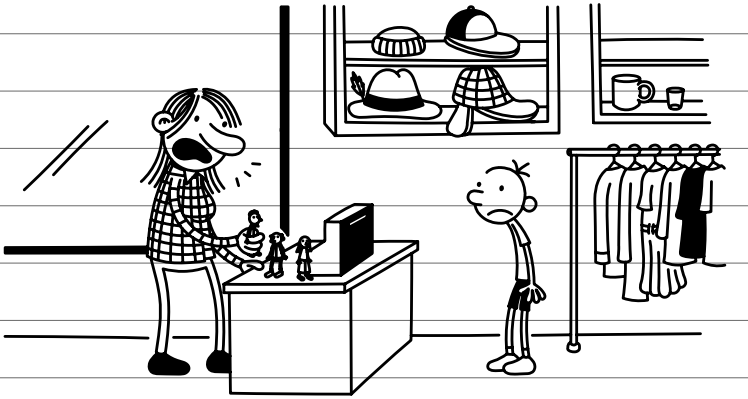
Mamma blev lite väl ivrig och köpte så många Medelsvensson-figurer till mig att mitt sovrum började lukta som ett omklädningsrum. Det gick åt flera burkar luftfräschare i veckan för att hålla lukten borta.

Till slut stod jag inte ut längre, så jag gick till återvinningsstationen och lämnade in alla mina Medelsvensson till gåvomottagningen för second hand-prylar. Därmed blev de tack och lov nåt ANNAT barns problem.

Sen såg jag en sån där film om leksaker som blir levande när ingen är hemma, och fick dåligt samvete över att jag hade gjort mig av med mina action-figurer. Så jag gick till second hand-butiken och frågade om jag kunde få tillbaka dem. Men kvinnan i butiken sa att om jag ville ha leksakerna, måste jag BETALA för dem.

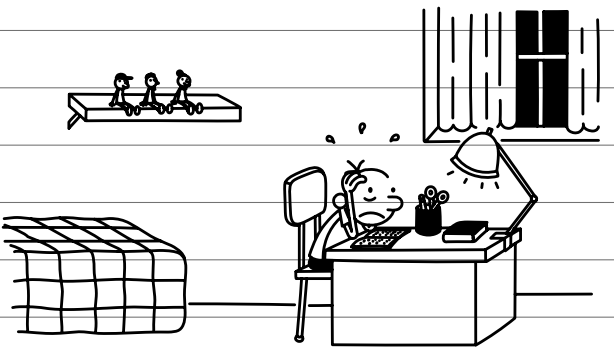
Så jag blev tvungen att använda veckopengen till att köpa tillbaka mina egna actionfigurer, och det låter jag dem aldrig glömma.

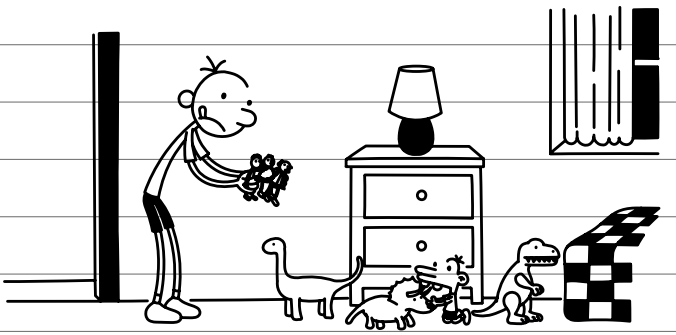
De som gör såna där filmer fattar nog inte hur mycket de påverkar barn. När jag var liten såg jag "Pinocchio", och sen antog jag att min näsa skulle växa om jag nånsin ljög. Och på grund av den filmen trodde jag aldrig på ett ord av vad mammas kusin Gerald sa.

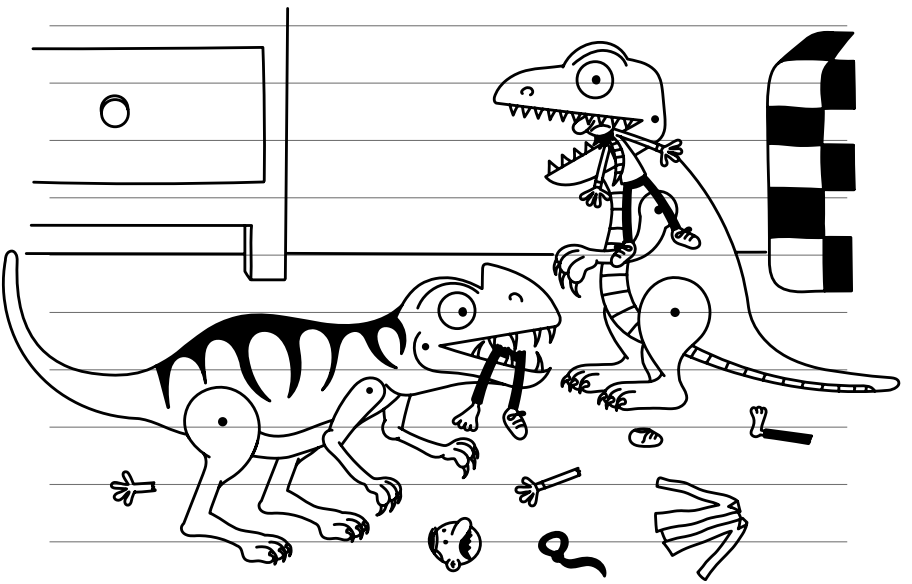
Eftersom jag betraktade mina leksaker som levande, oroade jag mig för att de var arga på mig för att jag hade försökt bli av med dem. Och det gjorde det nästan omöjligt att läsa läxor.

Förra året gav jag till slut bort alla mina Medelsvensson-figurer till min lillebror Manny. Det var ett sista desperat försök att ge nån annan ansvaret för dem.

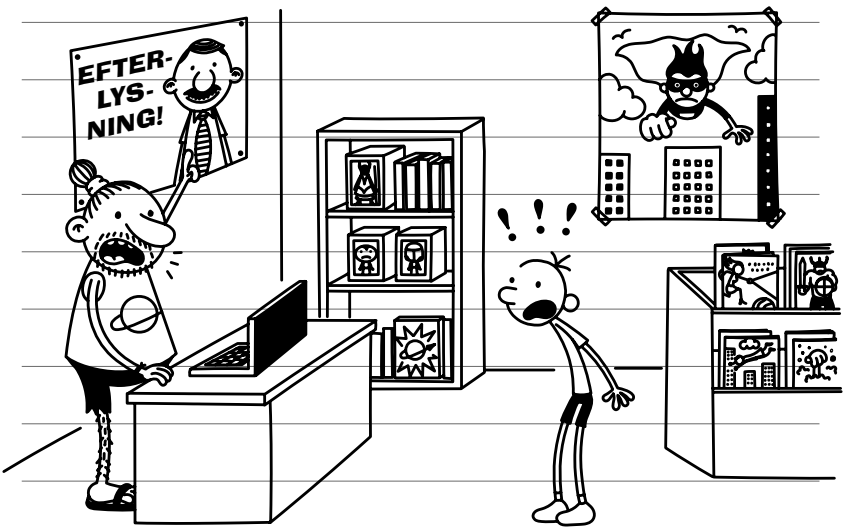

Men det visade sig vara ett FRUKTANSVÄRT DÅLIGT beslut. För just då var Manny mitt uppe i sin dinosauriefas.

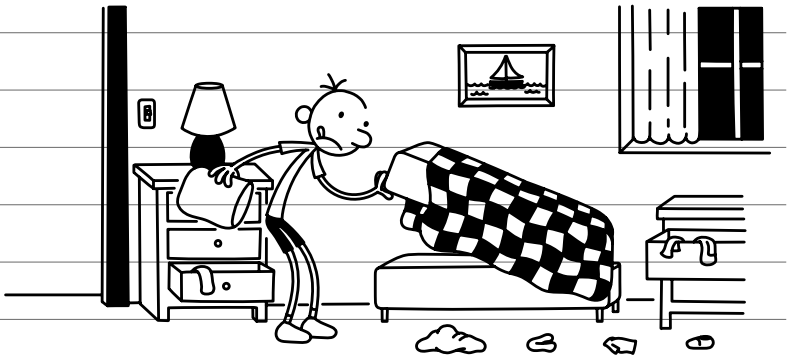
Jag antar att Medelsvensson-figurerna inte var så populära bland barn, för efter ett tag slutade de tillverkas.

Men sen hände nåt helt galet. Helt plötsligt förvandlades de där leksakerna som ingen hade gillat till samlarobjekt, och de blev JÄTTEDYRA. Killen i seriebutiken sa att en Valter Vanlig i nyskick var värd minst tiotusen dollar.

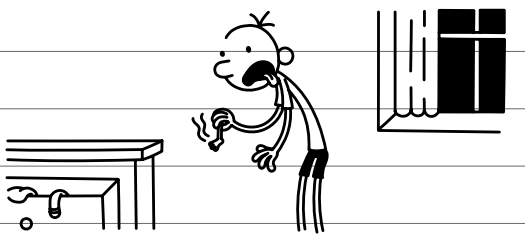

Jag har haft TRE Valter Vanlig, och om jag bara hade varit smart nog att behålla dem i originalförpackningen, skulle jag ha kunnat gå i tidig pension redan idag.

När jag fick reda på hur mycket de där grejerna var värda, vände jag upp och ner på Mannys rum i hopp om att hitta en Valter Vanlig som inte var totalförstörd.

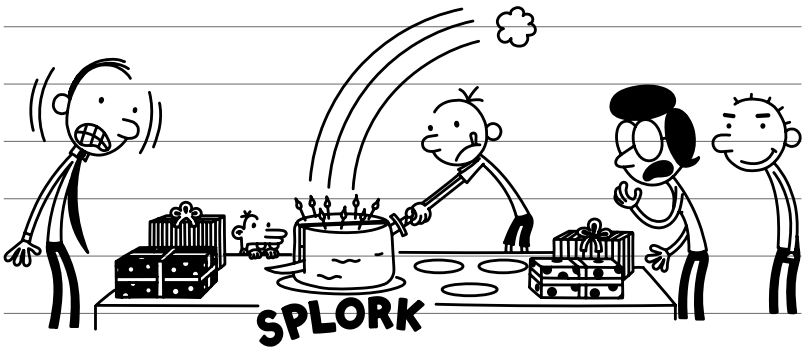

Jag hittade ett ben under Mannys madrass, och jag vet inte ens vem det tillhörde. Men av lukten att döma kan det ha varit en Vanliga Ville.

Men så småningom växte jag ifrån att leka med leksaker, och därför måste jag komma på nåt ANNAT att önska mig i år.

Det enda jag VERKLIGEN vill ha är en katana, alltså ett sånt där coolt svärd som samurajer och ninjor använder. Men nåt säger mig att mamma inte kommer att gå med på det.

Jag antar att ninjor inte har några mammor, för en mamma skulle aldrig låta dem komma undan med HÄLFTEN av alla grejer som de gör.

